

Troende. Naar man rejser saa stærke Anklager mod en Mand som mod det ærede Medlem, maa man vise ham det skyldige Hensyn at lade hans Ord staa til Troende, saa længe der ikke kan fremføres noget, der bestyrker, at det ærede Medlem her farer med Usandhed. Jeg vil derfor gaa ud fra, at det ærede Medlem taler Sandhed, naar han siger, at det var en Udtalelse, som Lütken selv har taget Initiativet til, og som han selv personlig maatte staa til Ansvar for.

Hvad der saa kunde være Tale om at bebrejde det ærede Medlem, var da dette, at han efter at have erfaret, at Lütken havde brugt disse Udtalelser, ikke henvendte sig direkte eller indirekte til den tyske Generalstabschef og sagde: Det er desværre en Fejltagelse, hvad Lütken har sagt, det er slet ikke danske Statsmænds Mening, at Danmark under alle Omstændigheder skulde staa ved Siden af Tyskland, etc. Det ærede Medlem har selv omtalt dette og sagt, at han fandt, at det var betænkeligt, om han, efter at en saadan Udtalelse var faldet, nu vilde komme og paalægge Lütken eller andre at dementere denne Udtalelse; det kunde let gøre ondt værre og bringe os i større Forlegenhed. Han mente, man maatte hellere lade den Udtalelse staa, som den nu en Gang stod, som Lütkens personlige Udtalelse. Jeg synes, der er meget, der kan anføres til Støtte for det ærede Medlems Opfattelse, at det havde været farligt nu at begynde at udstede Dementier paa Grund af denne Ytring af Lütken. Men der skal ikke være nogen Tvivl om, at min Mening er, at det var en ganske uforsvarlig Udtalelse, Lütken her kom med.

Jeg tror, at hele denne Afsløring fra den militære Kommission vil vise sig i allerhøjeste Grad at være et tveægget Sværd for de to Regeringspartier. Jeg tror, det vil vise sig og allerede har vist sig, at hele den Maade, hvorpaa man har taget den Sag, har givet et for Regeringspartierne uhyggeligt Bagslag; det vil vistnok ogsaa ved Valgene vise sig, at den vil give et Bagslag, som Regeringspartierne ikke skal være glade for. Thi een Ting viser dog denne Afsløring med fuldkommen Sikkerhed, og det er dette, at det var en ganske forkert Militærpolitik, som de Radikale og Socialdemokraterne var inde paa i sin Tid, inden Forsvarslovene blev vedtaget.

Jeg skal rent eksempelvis med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier fra Blaabogen Sp. 54. Der

refereres en Samtale den 18. Februar 1906 mellem Generalstabschef Moltke og Kaptein Lütken, hvorunder Moltke udtaler: „Men een Ting vil jeg sige Dem rent ud. Gaar De med England, tillader De England at benytte Deres Territorium, eller yder De kun en fingeret og utilstrækkelig Modstand, ja, saa er det min Overbevisning, at Danmarks sidste Time er slaaet; den offentlige Mening i Tyskland vil fordre, at der gøres Ende paa Danmark“. Dette udtalte Chefen for den tyske Generalstab i 1906. I April 1910 udtalte den højtærede Indenrigsminister paa et Møde i Odsherred: „Vi vil i Tilfælde af Krig ligesom under Krim-Krigen konstatere vor Neutralitet, men vil Fjenden ikke respektere det, da skal der ikke løsnest Skud“. Altsaa netop dette, som den tyske Generalstabschef kalder „en fingeret og utilstrækkelig Modstand“. (Indenrigsministeren [Rode]: Jeg har ikke udtalt mig saaledes som refereret; mine Udtalelser er refererede af mig selv umiddelbart derefter og bør derfor kendes, hvis man vil omtale dem). De Udtalelser, jeg har anført, skyldes et Avisreferat, og jeg erkender, at Avisreferater kan være unøjagtige. (Indenrigsministeren [Rode]: Referatet er øjeblikkelig blevet modsagt). Jeg vil da gerne spørge: Hvad sagde da den højtærede Indenrigsminister ved den Lejlighed, og for det andet: Kendte den højtærede Indenrigsminister den Gang, han fremsatte sine Udtalelser, Moltkes Udtalelse, der her findes i Blaabogen? (Indenrigsministeren [Rode]: Nej, det har ikke noget med det at gøre). Disse Udtalelser fra Forhandlingerne mellem Lütken og Moltke har jo nemlig længe været kendte af Medlemmer af den høje Regering. Dels har Udenrigsministeren kendt dem, dels maa man vel antage, at Udenrigsministeren har indviet sine Kolleger i sin Viden om disse vigtige Spørgsmaal. Det vil derfor være af Interesse at fastslaa, om man med Kendskab til alle disse Forhold dog har fortsat en Agitation for en Ordning, der vilde bringe Danmark i den Situation, der her er beskrevet.

Jeg skal sluttelig fremdrage et Par enkelte Spørgsmaal af anden Natur. Den højtærede Statsminister vil jeg gerne spørge, hvad det bliver til med Opfyldelsen af Grundlovens Bud om Lovforskrifter angaaende Udlændinges Adgang til at erhverve fast Ejendom her i Riget. Dette Spørgsmaal er fremdraget for lang Tid siden, og der er indgivet Adresser med mange Tusinde Underskrifter til Rigsda-